

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

นางएमอร กมลวรเดช

พ.ศ. 2545

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ผู้วิจัย : เอมอร กมลวรเวช

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือเอกสารตำรา และ ด้านการวิจัย และ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามคณะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามถามอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2544 จากกลุ่มประชากร 250 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งได้รับกลับคืนมาจำนวน 135 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.8 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows 7.5 โดยวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเกี่ยวกับงาน 6 ด้าน เสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance : ANOVA) และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละเรียงตามลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ผลการวิจัยสรุปได้แก่

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยส่วนรวม ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ในระดับมาก

ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่สังกัดคณะต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ และอาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบันราชภัฏพิบูล สงคราม มีข้อเสนอแนะในด้านแต่ละด้านดังนี้ ควรมีการพัฒนาหลักสูตร ควรใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา ควรจัดประสบการณ์วิชาชีพให้เป็นกิจกรรมหลายหลายรูปแบบ ควรจัดหาสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้สอน ควรจัดหาหนังสือ ตำราเรียน หนังสืออ่านประกอบ สื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ให้เพียงพอแก่นักศึกษา และควรมีการจัดหาแหล่งทุนวิจัยให้มากขึ้นกว่าเดิม

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ

ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การบริหารงานวิชาการ.....	6
2. ความสำคัญของงานวิชาการ.....	7
3. ขอบข่ายงานวิชาการ.....	7
3.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	9
3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	13
3.3 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....	13
3.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	14
3.5 ด้านเอกสารตำรา.....	15
3.6 ด้านการวิจัย.....	15
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	23

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าสถิติ พื้นฐานเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง.....	26
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเกี่ยวกับงานวิชาการ 6 ด้าน.....	28
ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด.....	35
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงาน วิชาการของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.....	38

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	41
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
การอภิปรายผล.....	45
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	52
แบบสอบถามสำหรับการวิจัย.....	53
ประวัติของผู้วิจัย.....	62

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ.....	20
ตาราง 2	แสดงสถานภาพของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
ตาราง 3	ปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับงานทั้ง 6 ด้าน ของอาจารย์ในสถาบัน ราชภัฏพิบูลสงคราม.....	28
ตาราง 4	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ของอาจารย์ ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	29
ตาราง 5	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.....	30
ตาราง 6	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.....	31
ตาราง 7	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านสื่อการเรียนการสอน ของอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.....	32
ตาราง 8	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหนังสือ เอกสารตำราของอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.....	33
ตาราง 9	ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัย ของอาจารย์ใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.....	34
ตาราง 10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ ที่สังกัดคณะต่างกัน.....	36
ตาราง 11	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่สังกัดคณะต่างกัน.....	36
ตาราง 12	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยของปัญหาการบริหารงาน วิชาการของอาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกัน.....	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์มากขึ้น และสิ่งที่จะทำให้มนุษย์มีความรู้ ความเข้าใจ ก็คือ สถาบันการศึกษา การบริหารการศึกษาที่เป็นเครื่องชี้ความสำเร็จหรือความสามารถของผู้บริหารการศึกษา คืองานวิชาการ ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 (2544 : 41) ได้มีแนวทางการพัฒนาในระยะ 5 ปีของแผนในการปฏิรูปการศึกษาคือ การพัฒนาคุณภาพของครูอาจารย์ที่มีอยู่ควบคู่กับการปรับกระบวนการเรียนการสอน การจัดให้มีระบบและกลไกส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานดีเด่นด้านการเรียนการสอน เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ การปรับหลักสูตรให้มีความหลากหลาย ยืดหยุ่น สามารถปรับให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และเสริมสร้างความรู้พื้นฐาน ใช้สื่อเพื่อการศึกษาทุกรูปแบบให้กระจายสู่ทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งการพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ผลิตและพัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ซึ่งจะเห็นได้ว่าตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ได้กล่าวถึงแนวทางที่พัฒนาในด้านวิชาการด้วย และ ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (2544 : 18) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาระยะที่ 9 ว่า สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็งทางวิชาการ มีการกระจายโอกาสทางการศึกษา มีการสร้างเอกภาพในการบริหารและการจัดการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และได้กำหนดพันธกิจของสถาบันว่า สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีพันธกิจหลักคือ ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างสรรค์องค์ความรู้และมิติใหม่ ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม บริการวิชาการรวมทั้งเฝ้าระวัง ชี้เหตุ เตือนภัย ให้กับสังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี และเป็นผู้นำการผลิตและส่งเสริม วิทยากร เพื่อการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของคนในชุมชนและท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและยั่งยืน โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาไว้ 8 ข้อ คือ

1. เพื่อรักษาและพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้ประกอบการและแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน

2. เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสได้เข้าถึงการอุดมศึกษา

3. เพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้และมิติใหม่ทางวิชาการและวิชาชีพจากภูมิปัญญาไทยและสากล
4. เพื่อปรับปรุง พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น
5. เพื่อบริการวิชาการและเฝ้าระวัง ชี้เหตุ เตือนภัยให้กับสังคม
6. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมให้ชุมชนดำรงชีวิตอยู่ร่วมประชาคมโลกได้อย่างมีเอกลักษณ์และศักดิ์ศรี
7. เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมวิทยฐานะของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในท้องถิ่น
8. เพื่อปรับปรุง พัฒนา โครงสร้าง และระบบการบริหารการจัดการให้มีเอกภาพและเกิดประสิทธิภาพในการบริหาร

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงมีการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาสถาบันให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอุดมศึกษา มุ่งพัฒนาสถาบันให้มีศักยภาพ และความพร้อมสามารถพัฒนาตนเองตามมาตรฐานอุดมศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดให้มีระบบการบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งจะอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขันการระดมทรัพยากรและกำหนดมาตรฐานและการประเมินคุณภาพ นอกจากนี้ยังมุ่งส่งเสริมบัณฑิตศึกษาและการวิจัยที่สมดุลทั้งการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ สร้างนักวิจัย พัฒนากำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยปรับปรุงรูปแบบและวิธีการจัดการศึกษาให้เกิดความร่วมมืออย่างจริงจัง ระหว่างสถาบันกับเอกชนบนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเองทางด้านเทคโนโลยี รวมทั้งการสร้างสรรคภูมิปัญญา โดยการวิเคราะห์และนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยสู่ระบบการผลิตบัณฑิต เพื่อจะก่อให้เกิดการพัฒนาในเชิงวิชาการที่นำไปสู่ระดับสากลต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความแข็งแกร่งที่ยั่งยืนทางวิชาการ มุ่งสร้างความพร้อมของสถาบันให้สามารถปฏิบัติภารกิจด้วยความภาคภูมิใจก่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพ เพิ่มจำนวนบุคลากรทั้งสายการสอนและสายสนับสนุนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพ เข้ามาในระบบให้เพียงพอทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับเอื้ออำนวยประโยชน์ในการจัดการศึกษา สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับโรงเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฏิรูปการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างศักยภาพทางการศึกษาให้เกิดความมั่นคงแก่ชุมชนและท้องถิ่น มุ่งให้สถาบันเป็นที่พึ่งของท้องถิ่นในการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ โดยใช้การศึกษาเป็น

กลไกหลัก ทั้งการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ปรับบทบาทในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น ตลอดจนการร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นจัดตั้งสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นที่พักของท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กร ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ปรับปรุงข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ระเบียบบริหารงานบุคคล ระเบียบการพัสดุ และระเบียบเกี่ยวกับการเงินและงบประมาณ มีการระดมทรัพยากรและปรับปรุงระบบงบประมาณให้มีความคล่องตัว โปร่งใสตรวจสอบได้ มุ่งสร้างเสถียรภาพทางการเงิน และการพึ่งพาตนเอง กำกับด้วยนโยบายและกฎระเบียบคุณภาพ สร้างสภาพแวดล้อมของสถาบันให้เป็นสังคมวิชาการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จะเห็นได้ว่าจากพันธกิจ วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ได้กล่าวถึง การบริหารงานด้านวิชาการ โดยได้มีการกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสถาบัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ เพราะปัญหาดังกล่าวมีผลต่อการเรียนการสอนมาก รวมทั้งคุณภาพของนักศึกษา การวางแผนเพื่อการบริหารงานวิชาการ การพัฒนาอาจารย์ การพัฒนาการสอน จึงต้องวิจัยปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาและช่วยเหลืออาจารย์ที่พบกับปัญหาเหล่านี้ ซึ่งจะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ช่วยพัฒนาการศึกษาของประเทศให้เจริญรุดหน้าไปในทิศทางที่ต้องการหรือพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบระบบการศึกษาให้มีความเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม 6 ด้านคือ

- 1.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- 1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 1.5 ด้านหนังสือ เอกสารตำรา
- 1.6 ด้านการวิจัย

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ในการที่จะนำข้อมูลที่ได้จากวิจัยเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของสถาบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ทำให้ปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนางานวิชาการของสถาบันต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 6 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- 1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 1.5 ด้านหนังสือเอกสารตำรา
- 1.6 ด้านการวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ทั้ง 6 คณะ ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 250 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน โดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คณะที่อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามสังกัด จำนวนเป็น 6 คณะ

- 3.1.1 คณะครุศาสตร์
- 3.1.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 3.1.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 3.1.4 คณะวิทยาการจัดการ
- 3.1.5 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

3.1.6 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบัน
ราชภัฏพิบูลสงคราม 6 ด้าน คือ

- 3.2.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 3.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.2.3 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- 3.2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 3.2.5 ด้านหนังสือ เอกสารตำรา
- 3.2.6 ด้านการวิจัย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องที่เป็นสาเหตุให้การ
บริหารงานวิชาการในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามไม่บรรลุจุดหมาย
2. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงาน งานด้านหลักสูตรและการนำหลัก
สูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สื่อการเรียนการสอน
หนังสือ เอกสารตำรา และการวิจัย
3. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง โครงสร้างหลักสูตร หลักการและจุดมุ่ง
หมายของหลักสูตร แผนการสอน คู่มือ ตำราเรียน การประสานงานในการใช้หลักสูตร
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกิจกรรม
การเรียนการสอน คือ การจัดอาจารย์เข้าสอน การจัดตำราเรียน
5. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง การประยุกต์ความรู้ที่เรียนไปใช้กับประสบ
การณ์จริง การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในวิชาชีพ สภาพแวดล้อมในการฝึกงาน
6. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่อาจารย์นำมาใช้ช่วยสอน และสิ่งที่นักศึกษาใช้
ในการเรียน ได้แก่ ประเภทสื่อการเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียนการสอน การใช้สื่อการ
เรียนการสอน
7. หนังสือ เอกสารตำรา หมายถึง เอกสารตำราที่นักศึกษา อาจารย์ ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
8. การวิจัย หมายถึง การส่งเสริม การแสวงหาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาการสอนและความ
เป็นเลิศทางวิชาการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดังนี้คือ

1. การบริหารงานวิชาการ
2. ความสำคัญของงานวิชาการ
3. ขอบข่ายงานวิชาการ
 - 3.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
 - 3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.3 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
 - 3.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
 - 3.5 ด้านเอกสารตำรา
 - 3.6 ด้านการวิจัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารงานวิชาการ

เอกชัย กิจสูงพันธ์ (2527 : 151) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานทุกชนิด เพื่อจะส่งเสริมพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนของวิทยาลัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติ มส (2533 : 436) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนนักศึกษาให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะรับผิดชอบเป็นผู้นำของอาจารย์ในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถาบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักศึกษาในด้านวิชาการ ผู้บริหารเป็นผู้นำในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับอาจารย์กระตุนเตือนอาจารย์ให้คำแนะนำแก่อาจารย์ และ ประสานงานให้อาจารย์ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการสอน

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมการบริหารงานทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดการสาขา หรือโปรแกรมวิชาที่เปิดสอน ที่ต้องการเรียนการสอนแหล่งวิทยาการ การศึกษาค้นคว้าและวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ การติดตาม การนิเทศการสอน พัฒนาการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ความสำคัญของงานวิชาการ

มิลเลอร์ (Miller, 1965 : 175) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของงานวิชาการว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษาและที่สำคัญมากที่สุดได้แก่ การจัดโปรแกรมการสอน และการปฏิบัติตามโปรแกรมรวมทั้งการวัดผลเพื่อจะได้ติดตามการเรียนการสอนทั้งอาจารย์และนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการบริการในการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีนั้นเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาซึ่งจะละเลยเสียมิได้ และปรีชา คัมภีรปกรณ (2531 : 159) ก็กล่าวว่างานวิชาการหรืองานการเรียนการสอนถือว่าเป็นงานหลักของสถาบันการศึกษา ดังนั้นการดำเนินงานต่าง ๆ หรือการบริหารงานด้านอื่น ๆ ของสถาบันการศึกษาจึงเป็นไปเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและให้การบริหารงานวิชาการของสถาบันการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

สรุปแล้วการบริหารวิชาการเป็นการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่กำหนดไว้

ขอบข่ายของงานวิชาการ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึง ขอบข่ายของการบริหารงานไว้หลายแนว กล่าวคือ

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 62) มีความเห็นว่า การบริหารงานวิชาการในหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาควรจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

1. งานที่เกี่ยวกับตัวอาจารย์ ได้แก่ การจัดหาอาจารย์ที่มาทำการสอนจัดอาจารย์ให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ การปกครองอาจารย์ การสร้างขวัญและกำลังใจในกรทำงานให้แก่อาจารย์ การพัฒนาตัวอาจารย์ เช่น การพยายามให้อาจารย์มีความสามารถในเชิงวิชาการและวิชาชีพยิ่งขึ้น รวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้แก่อาจารย์ด้วย

2. งานที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ได้แก่ การจัดแบ่งกลุ่มนักศึกษาตามความสามารถ ความถนัด หรือความต้องการ การส่งเสริมนักศึกษาทางด้านวิชาการ การจัดบริการหอสมุด และแหล่งสำหรับบริการด้านวิชาการ

3. งานการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การใช้หลักสูตรและการประเมินผลนักศึกษา ได้แก่ การจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเพื่อสะดวกแก่การค้นคว้าของอาจารย์ เช่น ตัวหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน คู่มืออาจารย์ แบบเรียน แบบฝึกหัด หนังสืออ่านประกอบ และเอกสารวิชาการทางวิชาชีพ การพยายามปรับปรุงประมวลการสอน โครงการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การจัดตารางสอน การจัดประเมินผลการเรียน

ของนักศึกษา การจัดหาวิทยากรท้องถิ่นหรือแหล่งความรู้ในท้องถิ่น การจัดทำและเก็บผลการเรียน และการออกไปสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับผลการเรียนหรือผลการศึกษา

4. งานการจัดหาเครื่องอุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ การจัดหา อุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดการบริการด้านนี้แก่อาจารย์ กระตุ้นให้อาจารย์ใช้บริการ bud เพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาแก่นักศึกษา สร้างมาตรการสำหรับการเก็บรักษาและให้นำไปใช้ให้บังเกิดผลอย่างสูง

5. งานเกี่ยวกับบุคลากรด้านการสอน เช่น การจัดทำทะเบียนประวัติและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวอาจารย์

ในขณะเดียวกัน องค์กร อิทรัมพรัย (2524 : 164) ได้กำหนดขอบเขตของงานวิชาการในวิทยาลัย ไว้ดังนี้

1. งานพัฒนาหลักสูตรหรือการดำเนินงานเพื่อนำหลักสูตรมาใช้ และสามารถนำมาใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและท้องถิ่น

2. งานนิเทศการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้คำแนะนำ และชี้แจงวิธีการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนให้แก่อาจารย์ และผู้ร่วมงานในวิทยาลัยได้

3. งานประเมินผลการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการประเมินผลตาม ระเบียบข้อบังคับ และการวัดผลจะต้องสามารถวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการวัดผล ทั้งแบบที่ใช้แบบ ทดสอบ และ ไม่ต้องใช้แบบทดสอบจนกระทั่งการตัดสินผลการเรียนของนักศึกษา

4. งานกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาของนักศึกษา เช่น การจัดการสอนซ่อม เสริมให้นักศึกษาที่ยังไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. งานแนะแนวทั้งการแนะแนวการศึกษาคือ แนะแนวการศึกษาอาชีพและปัญหาของแต่ละบุคคล เช่น การส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากรทุกฝ่ายมีความรู้ความเข้าใจ การแนะแนวให้ความ ร่วมมือช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของนักศึกษา

6. งานติดตามผลและประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ ดำเนินการมาแล้ว เช่น การตรวจเยี่ยมห้องเรียน การสำรวจอุปกรณ์และสื่อการเรียนต่าง ๆ

7. งานประชุมเพื่อประสานแผนการทำงานและการปรับปรุงการปฏิบัติงาน รวมทั้งจัด ห้อง อบรมให้แก่บุคลากรในวิทยาลัยของตน

เลิศพร ภาระสกุล (2534 : 108-109) ก็ได้กล่าวถึงขอบเขตงานวิชาการของผู้บริหารทางวิชา การ ตามบทบาทและหน้าที่มีดังนี้ คือ

1. งานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องรับผิดชอบการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรเพื่อจะได้บัณฑิตที่มีคุณภาพในมหาวิทยาลัยนั้น และเพื่อเป็นการคงความเป็นเลิศทางวิชาการไว้ด้วย

2. งานเกี่ยวกับหลักสูตร ผู้บริหารทางวิชาการควรมีความเข้าใจในหลักสูตรอย่างดั่งแก่เพื่อจะได้จัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น

3. งานเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้บริหารทางวิชาการต้องจัดหาเทคนิคและอุปกรณ์ใหม่ ๆ เพื่อที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างดีที่สุดและมากที่สุด

4. งานเกี่ยวกับกรวิจัย ตำราและหนังสือและการสอน ผู้บริหารทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งมีหน้าที่หลักในการที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้เขียนตำราให้มีการทำวิจัย ค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพื่อที่จะเป็นผู้นำแก่สังคมได้

5. งานเกี่ยวกับการจัดหาอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณภาพและมีจำนวนเพียงพอ โดยการสรรหามูลค่าที่มีความรู้ความสามารถด้วยวิธีการต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้

6. งานเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้และประสบการณ์ให้สูงขึ้น ให้มีความรู้ความสามารถทันสมัยในทางวิชาการอยู่ตลอดเวลา

7. งานเกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อมุ่งประสงค์ความรู้ทางทฤษฎีไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ต่อการทำงานและต่อสังคม

8. งานเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันภายในประเทศและสถาบันต่างประเทศ ได้แก่การให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษากันในรูปการลงทะเบียนข้ามสถาบัน มีการโอนหน่วยกิตข้ามสถาบันกันได้

งานที่กล่าวมา หอสรุปขอบข่ายของงานวิชาการว่า ประกอบด้วยงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งานการจัดประสบการณ์วิชาชีพ งานสื่อการเรียนการสอน งานหอสมุดวิทยาลัย งานเอกสารตำราและงานวิจัย งานการนิเทศ และพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์และงานการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 หลักสูตร การที่ผู้บริหารวิทยาลัยควรจะบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากจะมีเทคนิคและเข้าใจกลไกในการบริหารงานวิชาการต่าง ๆ แล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะปัจจัยสำคัญในการบริหารงานวิชาการ นั่นคือ ความรู้เรื่องหลักสูตร ผู้บริหารต้องเข้าใจหลักสูตร การบริหารและการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่ง พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 175) ให้ความเห็นว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่นักศึกษาจะพึงได้รับ

ภายใต้การนำของอาจารย์ หรือวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา กล่าวคือทั้งด้านร่างกาย ทางอารมณ์ และทางสังคม และสอดคล้องกับ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 152) ที่กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลการจัดประสบการณ์ในการเรียนต่าง ๆ ให้ นักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีพัฒนาการทางความรู้ ความสามารถ ทักษะ และค่านิยมต่าง ๆ เป็นไปตามความต้องการของสังคม หลักสูตรจึงเป็นไปได้อย่างที่โครงการเรียนของนักศึกษาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่จะจัดให้แก่ นักศึกษาได้เรียนตลอดจนมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะจัดให้นักศึกษาในขณะเดียวกัน ภิญโญ สาร (2533 : 43) ก็กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่วิทยาลัย จัดให้นักศึกษาคณะระดับชั้นตามความต้องการของนักศึกษา ตามวัยของนักศึกษา ตามความสนใจของนักศึกษา ตามความต้องการของสังคม ทั้งนี้รวมทั้งประสบการณ์ที่จัดขึ้นภายในและภายนอกเวลาเรียนตามปกติในวิทยาลัย สำหรับประเทศไทยนั้นกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดทำและกำหนดนโยบายหลักสูตร โดยจัดให้คล้ายตามแผนการศึกษาแห่งชาติคล้ายกับโครงการปฏิบัติงานตามแผน และสายหยุด จำปาทอง (2530 : 91) กล่าวว่าวิทยาลัยครูที่อยู่ในส่วนภูมิภาคในด้านวิชาการต่าง ๆ เราก็พยายามที่จะให้มีการผสมผสานกับสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งหมายความว่าหลักสูตรของวิทยาลัยครูค่อนข้างที่จะสนองหรือสอดคล้องกับท้องถิ่นมาก โดยจะเป็นในแง่วิชาการหรือประสบการณ์ที่จะมอบให้แก่ นักศึกษา ลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของหลักสูตรในสายวิชาการต่าง ๆ คือ เรากำหนดให้นักศึกษาได้เรียนวิชาทางด้านวิชาการจัดการ คือ ทางด้านการจัดการ ในทุกวิชาเอก ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษที่ถือว่าเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งแตกต่างจากสถาบันอื่น โดยจัดเป็นวิชาบังคับของทุกวิชาเอก ทั้งนี้โดยมีความคิดว่า ในการทำงานใด ๆ ก็ตาม ถ้ามีความรู้ในวิชานี้แล้ว เมื่อไปทำงานใด ๆ ก็ตามก็จะสามารถนำความรู้จากที่เรียนวิชานี้ ไปจัดการลักษณะงานที่ทำได้

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ทางวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สำหรับหลักสูตรของสถาบันราชภัฏเมื่อจัดแบ่งตามหลักวิชาการมี 3 สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

1) สาขาวิชาการศึกษา

จุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1.1 มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นครู มีความรัก ความศรัทธา ในวิชาชีพครูมีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนมีจิตใจใฝ่สัมฤทธิ์พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

- 1.2 มีความรู้และเทคนิควิธีที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.3 มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะและมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา
- 1.4 มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพทางกาย และทางใจ ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม
- 1.5 มีจิตสำนึกในการพัฒนาสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- 1.6 มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- 1.7 รักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ และมีความสำนึกในการเป็นคนไทย

2) สาขาวิชาศิลปศาสตร์

จุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ให้สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 2.1 สามารถประกอบอาชีพ โดยใช้ความรู้ ทักษะและเทคนิคเฉพาะทางด้านศิลปศาสตร์ในหน่วยงานของรัฐ เอกชนและประกอบอาชีพอิสระได้
- 2.2 นำความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
- 2.3 ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาสารทางด้านศิลปศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ สังคมและสภาพแวดล้อม
- 2.4 พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติและศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านศิลปศาสตร์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างดี

3) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

จุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ให้สามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 3.1 สามารถประกอบอาชีพ โดยใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในหน่วยงานของรัฐ เอกชนและประกอบอาชีพอิสระได้
- 3.2 นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม

- 3.3 ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ สังคมและสภาพแวดล้อม
- 3.4 พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติและศรัทธาในการประกอบ อาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม ได้อย่างดี

1.2 การนำหลักสูตรไปใช้ จันดรา (Chandra. 1977 : 10) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ คือ การทดลองใช้เนื้อหาวิชาวิธีการสอน เทคนิคในการประเมินผล การใช้อุปกรณ์การสอน แบบ เรียนและทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประ โยชน์แก่ผู้เรียน และ โบแชมปี (Beauchamp. 1975 :14) กล่าว ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การนำหลักสูตร ไปปฏิบัติโดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ ที่สุด คือ การแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอนการจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยให้อาจารย์ได้มี พัฒนาการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง กิจกรรมการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การ บริหารหลักสูตรและการสอน บันลือ พงษ์วัน (2524 : 254) กล่าวว่า ผู้บริหารวิทยาลัยในฐานะ เป็นผู้นำในการใช้หลักสูตร ควรจะต้องสนใจศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนของหลัก สูตรว่ามีอะไรแตกต่างไปกว่าหลักสูตรเดิม แนวปฏิบัติการสอนจะแปลกแตกต่างกันอย่างไรหรือ มากน้อยเพียงใด ผู้บริหารวิทยาลัยในฐานะหัวหน้าคณะอาจารย์ในวิทยาลัยควรมีบทบาททางวิชา การอยู่มาก มิฉะนั้นจะบริหารงานวิทยาลัยไปด้วยความยากลำบาก อาจสูญเสียบทบาทในการเป็นผู้ นำของคุณต้องหมั่นศึกษาคิดตามความเคลื่อนไหว และทำความเข้าใจกับเรื่องหลักสูตร และได้ เสนอแนะแนวปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักสูตร ดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร ให้ทราบหลักการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร ว่ามี สาระสำคัญอันใดอันหนึ่งที่แปลกแตกต่างไปอย่างไรบ้าง
2. พยายามหาโอกาสเข้ารับการอบรม หรือเข้าสังเกตการณ์เพื่อจะได้แนวความคิดในการ ปฏิบัติ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการบริหารและการนิเทศการสอน
3. พยายามประชุมปรึกษารือกับคณะอาจารย์เพื่อให้สนใจงานและเตรียมคนให้พร้อม ที่จะปฏิบัติ พร้อมทั้งจะเปลี่ยนแปลงแนวคิดจากสิ่งที่เคยปฏิบัติเดิมด้วยความมั่นใจ
4. ควรศึกษาจากเอกสาร อนุสารประกอบหลักสูตร วัสดุและหลักสูตร วารสาร นิตยสาร สำหรับอาจารย์ เพื่อปรับตนให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ หรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
5. ต้องคิดไว้เสมอว่า การศึกษานั้นเป็นเรื่องของการมุ่งพัฒนาคน คนที่จะพัฒนาได้ต้องได้ รับประสบการณ์หลายด้านหลายแบบไม่ใช่แบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะไม่ เช่น สภาพแวดล้อม การ

เป็นแบบอย่างที่ดีมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างมีจุดหมายปลายทางแน่นอน ย่อมก่อให้เกิดประสบการณ์ที่ดี

6. หากมีโอกาสควรจะไปศึกษาดูงาน สังเกตหาประสบการณ์ในวิทยาลัยที่มีการใช้หลักสูตรใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมการศึกษาดูงานแก่คณะอาจารย์ของคนอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งจะกล้าทดลองดูบ้างเป็นครั้งคราว

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว หลักสูตรระดับชาติจะกำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาที่สอน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้อย่างกว้าง ๆ มีลักษณะที่ยืดหยุ่นได้ เพื่อสะดวกแก่การนำไปปรับใช้ ในสภาพสังคมท้องถิ่นหรือวิทยาลัย ดังนั้นอาจารย์จึงไม่สามารถที่จะนำหลักสูตรไปสอนได้เมื่อยังไม่มี การดัดแปลง ถ้าจะกล่าวรวมแล้ว การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หมายถึง การตีความหมายและการกำหนดรายละเอียดของหลักสูตร สิ่งที่ผู้นำหลักสูตร ไปใช้จะต้องตีความหมายก็คือ ความมุ่งหมายของหลักสูตร และเพื่อให้งานวิชาการของวิทยาลัยเป็นไปตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผู้บริหารวิทยาลัยมีหน้าที่โดยตรงที่เป็นผู้นำในการบริหารหลักสูตร นอกจากผู้บริหารแล้วก็จัดว่า อาจารย์ของวิทยาลัยเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการนำเอาหลักสูตร ไปปฏิบัติ การที่อาจารย์ในวิทยาลัยมีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร การสืบต่อทางวิชาการเพื่อสนองนโยบายของชาติและความต้องการของท้องถิ่นย่อมประสบผลสำเร็จ การนำหลักสูตร ไปใช้ของครู – อาจารย์จะออกมาในรูปของแผนการสอน คู่มืออาจารย์ ตำราเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ้างอิง

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บันลือ พลกษะวัน (2524 : 155) กล่าวว่า งานอันเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยตรงเริ่มตั้งแต่การรับนักศึกษาเข้าเรียน การจัดอาจารย์เข้าสอน ประจำชั้น การจัดตารางสอน การเตรียมงานก่อนเปิดเรียน การจัดบริการในด้านวัสดุ หลักสูตร เช่น โครงการสอน ประมวลการสอน แบบเรียน ระเบียบวิธีวัดผล สมุดประจำตัว สมุดบัญชีเรียกชื่อ สมุดประจำชั้น การจัดบริการหอสมุด หนังสือแบบเรียน หนังสืออ้างอิงทั้งของอาจารย์และของนักศึกษา การจัดบริการสำหรับวัสดุอุปกรณ์ การสอนให้อาจารย์สามารถใช้ทำอุปกรณ์การสอนได้สะดวก และจัดทำโครงการวัดผลการศึกษาไว้ตลอดปี

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์ให้กับผู้เรียนตามหลักสูตร ประกอบด้วย งานการปฏิบัติที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนองานที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ ดังนี้คือ การจัดอาจารย์เข้าสอน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน

3. การจัดประสบการณ์วิชาชีพให้กับนักศึกษา การจัดประสบการณ์วิชาชีพให้กับนักศึกษา จัดว่าเป็นกลุ่มวิชาหนึ่งของสามกลุ่มวิชา ซึ่งอยู่ในหมวดวิชาเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นวิชาเฉพาะทาง

หนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพอย่างเพียงพอ ก่อนจะนำไปประกอบอาชีพได้ โดยจะต้องเรียนเนื้อหาหรือวิชาเอก วิชาโท รายวิชาในกลุ่มวิชาชีพและ/หรือ วิชาวิทยาการจัดการ และการจัดการ และรายวิชาในกลุ่มรายวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งหมวดวิชาเฉพาะด้านจะมีจุดมุ่งหมายอยู่ 4 ประการ คือ ให้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในวิชาชีพนั้น ให้รู้หลักการ การจัดการในการประกอบธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ ให้มีทักษะในวิชาชีพรวมถึงการฝึกงานในสถานประกอบการที่ตรงกับสาขาวิชานั้น ๆ และให้มีเจตคติที่ดี ซื่อสัตย์ มีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพของตนอย่างแท้จริง

การเรียนกลุ่มวิชาที่หนึ่ง คือ กลุ่มวิชาเนื้อหา เป็นลักษณะการเรียนที่เป็นเนื้อหาวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียน เป็นวิชาเอกหรือวิชาโท เพื่อมุ่งเน้นให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่ดีในวิชาเนื้อหาที่เรียน

การเรียนกลุ่มวิชาที่สอง คือ กลุ่มวิชาชีพ และ/หรือ วิชาวิทยาการจัดการ เป็นลักษณะการเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างงาน และการจัดการ ในเนื้อหาวิชาชีพเฉพาะด้านนั้น ๆ สำหรับการเรียนกลุ่มวิชาที่สาม คือ กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นลักษณะการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ในเนื้อหาวิชาและความรู้ ในวิชาชีพหรือวิชาวิทยาการจัดการมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาประสบการณ์จริง

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 43) กล่าวว่า เนื่องจากการสอนเป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยมีเจตนาที่จะถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ทศนคติ ความนิยม และทักษะจากอาจารย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ส่ง ไปยังนักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับ จึงจำเป็นต้องอาศัยตัวกลางในรูปแบบต่าง ๆ เป็นพาหนะนำไป ตัวกลางจึงเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมโยงที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังที่ภิญโญ mas (2533 : 160-163) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุทุกชนิดที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ รูปภาพ แผนที่ ลูกโลก แผนภูมิ รูปหุ่นเหมือนของจริง วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องอัดและขยายเสียง เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องคิดเลข ซอเล็ก ปากกา ดินสอ อยางลบ และวัสดุอย่างอื่นที่จะเป็นประโยชน์แก่การเรียนการสอนทุกชนิด ในวงการ สื่อทัศนศึกษาลงความเห็นกันว่า การเรียนรู้ของนักศึกษาโดยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความมุ่งหมายโดยแน่นอนเป็นวิธีการที่ดีที่สุด นักศึกษาจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยการได้ลงมือทำจริง ๆ หรือได้เห็น ได้ยิน ได้จับถือ ได้คิด ได้พูดอย่างจริง ๆ ที่เรียกว่าประสบการณ์ตรง เป็นการเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด ส่วนการเรียนรู้โดยการฟังคำบรรยายด้วยวาจาของอาจารย์เพียงอย่างเดียวเป็นการเรียนรู้ที่ได้ผลน้อยที่สุด

ประเภทสื่อการเรียนการสอน ตัวอย่างการแบ่งประเภทสื่อการเรียนการสอนของนักศึกษา มีดังนี้

ภิญโญ mar (2533 : 161) ยังได้กล่าวถึงการจำแนกสื่อการเรียนการสอน ซึ่งเรียกชื่อว่า อุปกรณ์การศึกษา หรือ โสตทัศนูปกรณ์ ออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. วัสดุลายเส้น ได้แก่ กระดานดำ แผนที่ แผนภูมิ แผ่นภาพ
2. วัสดุมีทรง ได้แก่ วัสดุจำลองของตัวอย่าง ของจริง และโมเดลพิพิธภัณฑ์ของวิทยาลัย
3. โสตวัสดุ ได้แก่ ระบบขยายเสียง แผ่นเสียง เครื่องอัดเสียง วิทยุ
4. ภาพนิ่ง ได้แก่ รูปภาพ ภาพเขียน ภาพถ่าย และฟิล์มสตริป
5. กิจกรรม ได้แก่ การแสดงนิทรรศการ การสาธิต การทดลองและการศึกษานอกสถานที่
6. ภาพยนตร์และโทรทัศน์

ส่วนหนังสือทุกชนิดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญมากจะขาดมิได้

5. เอกสารตำรา เอกสารตำรา การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย การเขียนตำราและงานวิจัยจะถือว่าเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังที่ ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน (2530 : 2) กล่าวว่า งานของสถาบันอุดมศึกษาทำจะมีอยู่ 2 งานใหญ่ คือ อันดับแรกงานค้นคว้าแสวงหาความรู้ อันได้แก่ การวิจัย หรือการบุกเบิกความรู้ใหม่และงานที่สอง คืองานเขียนตำราเป็นงานเผยแพร่ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับสันต์ ธรรมบำรุง (2530 : 19) ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการเขียนตำราที่มีอยู่สามประการ คือ ประการแรก เป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต้องทำหน้าที่อันสำคัญอยู่ 2 งาน คือ งานค้นคว้าแสวงหาความรู้อันได้แก่ การวิจัย และงานเผยแพร่ความรู้ได้แก่ งานเขียนตำรา ประการที่สองเพื่อใช้ประกอบการสอน และประการที่สามเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ นอกจากนี้การเขียนตำราจะเป็นการแสดงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความวิริยะอุตสาหะของผู้เขียนเป็นอย่างดี ดังนั้นตำราจึงนำมาขอผลงานทางวิชาการ ในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ผลงานที่ประกอบในการขอตำแหน่งทางวิชาการ

6. งานวิจัย สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา วิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น และผลิตครูถึงระดับปริญญาตรีทำการวิจัยส่งเสริมวิทยฐานะของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม แสดงว่างานวิจัยมีความสำคัญอันดับสองรองจากงานสอน การวิจัยจะช่วยให้อาจารย์สามารถพิจารณาว่าจะจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร จึงจะทำให้นักศึกษาบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้ การวิจัยทางการศึกษามุ่งที่จะแสวงหาหลักหรือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อนำมาใช้พยากรณ์และควบคุมภาวะการณ์ต่าง ๆ ในการ

ให้การศึกษา สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สายหยุด จำปาทอง (2532 : 50) กล่าวว่า หน้า
ที่วิจัยถือว่ามีความสำคัญเท่ากับหน้าที่สอน เพราะการวิจัยเป็นการผลิตผลงานทางวิชาการที่มีระบบ
และเชื่อถือได้ ความสามารถด้านนี้เป็นเครื่องชี้ระดับความสมบูรณ์ของสถาบันอุดมศึกษา ถ้าขาดไป
จะกลายเป็นเน้นหน้าที่สอน จึงขอให้มีการค้นคว้าวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่แต่ละ
คนรับผิดชอบอยู่ ทั้งนี้โดยที่การค้นคว้าวิจัยไม่จำเป็นต้องผูกพันกับตำแหน่งทางวิชาการเสมอไป
แต่ให้ทำด้วยสำนึกในหน้าที่ของนักวิชาการ ส่วนตำแหน่งทางวิชาการที่อาจตามมาให้ถือว่าเป็นผล
พลอยได้ ส่วน ไพฑูรย์ อิงคสุวรรณ (2532 : 1) ก็กล่าวว่า การสอนและวิจัยซึ่งควรจะเป็นกิจกรรมที่
ควบคู่และส่งเสริมกันและกันเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการที่มีประ โยชน์แก่นักศึกษา
ในความคิดเห็นของ

สรุปว่าการวิจัย คือ การสืบแสวงหาความจริงโดยใช้ขบวนการต่าง ๆ เพื่อที่จะนำผลการค้น
คว้าไปใช้ในการวิเคราะห์แก้ปัญหาให้มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการบริหารงานวิชาการที่
น่าสนใจ มีดังนี้

สุรชาติ สังข์รุ่ง และคนอื่น ๆ (2524) ได้วิจัยเรื่องบรรยากาศทางวิชาการของวิทยาลัยครู
กลุ่มภาคเหนือ โดยสอบถามจากผู้สอนและผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่าบรรยากาศทางวิชาการ ซึ่ง
หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เกื้อกูลสนับสนุนให้เกิดความงอกงามทางวิชาการ ซึ่งได้แก่ ด้านวิชาการ ด้าน
บริหารและด้านกิจการนักศึกษา มีดังนี้คือ อาจารย์ผู้สอนกับผู้บริหารของวิทยาลัยครูกำแพงเพชร
เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ ลำปาง และเชียงราย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการทุกด้านไม่
แตกต่างกัน ส่วนที่วิทยาลัยครูนครสวรรค์ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม และวิทยาลัยครูเชียงใหม่ นั้น
พบว่า อาจารย์ ผู้สอนกับผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการในวิทยาลัยแตก
ต่างกันในเรื่อง โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นดีกว่าอาจารย์ผู้สอน กล่าวคือ วิทยาลัยครูนครสวรรค์
แตกต่างกันเฉพาะด้านวิชาการ ส่วนวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม และวิทยาลัยครูเชียงใหม่ นั้นแตกต่าง
เฉพาะด้านบริหาร

ศรีณย์ คำริสุข (2530) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือตอนบน โดยสรุปปัญหาด้านการบริหารวิชาการ ดังนี้คือ ปัญหาทางด้านคุณสมบัติของ
ผู้บริหาร ความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมทางวิชาการของนักศึกษา แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ
การยอมรับและสนับสนุนผลงานทางวิชาการของอาจารย์

สมชัย มณีรัตน์ (2531) ได้วิจัยเรื่องลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารวิทยาลัยครูในทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ทางด้านงานบริหารวิชาการที่สำคัญมีดังนี้

1. สามารถทำให้วิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยเฉพาะในเรื่องวิชาการ
2. เห็นความสำคัญของงานด้านการสอน
3. ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนผลิตคู่มือเอกสาร ตำรา และสื่อการสอน
4. รับฟังคำแนะนำทางวิชาการที่มีเหตุผลจากผู้อยู่ได้บังคับบัญชา
5. ให้เสรีภาพทางความคิดแก่ครู เกี่ยวกับงานทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริมให้ครู อาจารย์ จัดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา

พิศิษฐ์ ตัฒณวิช (2530) ได้วิจัยเรื่องการประเมินการเปิดหลักสูตรสายวิชาการอื่น ๆ ในสหวิทยาลัยอีสานใต้ จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องพอจะสรุปได้ว่าปัญหาในการสอนด้านวิชาการโดยทั่วไปนั้น ย่อมเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติ คุณลักษณะและทัศนคติของผู้เรียน
2. หลักสูตรและการจัดเนื้อหา
3. ลักษณะ บุคลิกภาพและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
4. การบริหารและการให้บริการ
5. เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ สื่อที่ใช้ประกอบการสอน

ประสิทธิ์ สุวรรณรัตน์ (2532 : 58) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครู พบว่าหลักสูตรวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยล้านนา มีปัญหา มากในเรื่องเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับชั้น ส่วนวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยพุทธชินราช สหวิทยาลัยอีสานเหนือ สหวิทยาลัยอีสานใต้ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรใน เรื่องเนื้อหาวิชามีประโยชน์หรือไม่ สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอนวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัย ล้านนา สหวิทยาลัยพุทธชินราช สหวิทยาลัยอีสานใต้และสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ มีปัญหามากใน เรื่องนักศึกษาไม่เคยชินกับการเรียนการสอนในวิทยาลัย และอาจารย์มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ที่สอนน้อย

วิไล ตั้งจิตสมคิด (2532) ได้รายงานการวิจัยเรื่องวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น พบว่าสภาพของหลักสูตรในปัจจุบันโดยส่วนรวมแล้วอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ยังคงใช้ได้ และเป็นที่น่าสังเกตว่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดของอาจารย์และบัณฑิตคือ เนื้อหาหลักสูตร

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ (2533) ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์และติดตามผลการใช้หลักสูตร วิทยาลัยครู สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ พุทธศักราช 2531 พบว่าผู้บริหารมีความเห็นต่อ การใช้หลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และเมื่อเปรียบเทียบความเห็นของ

ผู้บริหาร จำแนกตามอายุและจำแนกตามผลงานทางวิชาการ พบว่าข้อที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เนื้อหาวิชาในแต่ละหมวดวิชาซ้ำซ้อนกัน เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีวิชาที่เบ็ดเสร็จตามความสนใจของนักศึกษา เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้านเรียนได้ง่าย ส่วนข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้านมีความเหมาะสม เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้านเรียนได้ง่าย การแบ่งหมวดวิชาออกเป็น 3 หมวดวิชาที่มีความเหมาะสม เนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไปมีความเหมาะสม เนื้อหาวิชาเลือกเสรีมีความเหมาะสม จำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชาเหมาะสม หลักสูตรได้แบ่งออกเป็น 12 สาย มีความเหมาะสม

2. อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นต่อการใช้หลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และเมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ จำแนกตามอายุและตามผลงานทางวิชาการ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นพื้นฐานทั่วไปในการเรียนวิชาเฉพาะด้าน เนื้อหาวิชาในหลักสูตรสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีจำนวนวิชาให้เลือกน้อย

3. นักศึกษามีความเห็นต่อการใช้หลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และเมื่อเปรียบเทียบความเห็นของนักศึกษา จำแนกตามอายุและชั้นปีที่ศึกษาพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เนื้อหาวิชาในวิชาเฉพาะด้านเน้นการปฏิบัติ เนื้อหาวิชาในวิชาเฉพาะด้านพัฒนาความถนัดของแต่ละคนได้ เนื้อหาวิชาในวิชาเฉพาะด้านได้รับการยอมรับจากบุคคลภายนอก เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีวิชาที่เบ็ดเสร็จตามความสนใจของนักศึกษา เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ เนื้อหาวิชาในแต่ละหมวดวิชามีความซ้ำซ้อนกัน แต่ละสาขาวิชาเปิดสอนโปรแกรมวิชาได้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน เป็นหลักสูตรที่ยืดสมรรถภาพด้านเทคนิคดี

ส่วนข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ หลักสูตรได้แบ่งออกเป็น 12 สาย มีความเหมาะสม เมื่อนักศึกษาจบหลักสูตรแล้วสามารถพึ่งตนเองได้เป็นหลักสูตรที่เรียนจบได้ง่าย เนื้อหาวิชาส่วนใหญ่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เนื้อหาวิชาที่เรียนในกลุ่มวิชาเฉพาะด้านมีความลึกซึ้ง เมื่อนักศึกษาจบหลักสูตรนี้แล้วสามารถพึ่งตนเองได้ หลักสูตรนี้มีเนื้อหาที่พัฒนาคนให้ทำงานเสร็จในเวลาจำกัด มีเนื้อหาที่เน้นทฤษฎีมากเกินไป หลักสูตรได้แบ่งออกเป็น 12 สายมีความเหมาะสม

ผลวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นหลักสูตรที่จัดได้ระดับปานกลาง

สะอาดศรี คงนิล และคนอื่น ๆ (2530 : 53) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาการดำเนินงานของ สหวิทยาลัยอีสานใต้ พบว่าการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรจัดให้มีการทำ แผนการสอนไว้เป็นแนวทางในการสอน เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ประจำวิชาที่สอนมาก

ประเสริฐ มาสุปรีดี (2531) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาบทบาทของหอสมุดต่อการศึกษา ของนักศึกษาสหวิทยาลัยศรีอยุธยา พบว่าหอสมุดสหวิทยาลัยศรีอยุธยาส่วนมากมีปัญหาในเรื่องการ จัดป้ายนิเทศของหอสมุดจำนวน ใต๊ะเก้าอี้ในหอสมุด ความเงียบสงบภายในหอสมุด จำนวนหนังสือ ตำราภาษาไทยบริเวณที่อ่านและค้นคว้าหนังสือ กำหนดเวลาที่ให้ยืมและส่งหนังสือจอง ระยะเวลา ที่ให้ยืมหนังสือจองในแต่ละครั้ง บริเวณที่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์ บริเวณที่นั่งอ่านวารสาร เย็บเล่ม บริเวณที่นั่งอ่านวารสารฉบับใหม่ การจัดขายหนังสือราคาถูกในหอสมุด การจัดอภิปรายและได้ว่าที่ ความทันสมัยของข้อมูลที่ค้นคว้าจากหอสมุดและปริมาณข้อมูลของหอสมุดที่ใช้ในการทำรายงาน ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ โดยการทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวน ประกอบกับวิธีการทดสอบของดันแคน พบว่า ในด้านความแตกต่างระหว่างเพศ นักศึกษาชายมี ความพอใจในสภาพปัญหาต่าง ๆ มากกว่านักศึกษานหญิง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านความ แตกต่างระหว่างระดับชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพอใจในสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ มากกว่านัก ศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านความแตกต่างระหว่าง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง มีความพอใจในสภาพ ปัญหาในด้านต่าง ๆ มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง และระดับต่ำที่ระดับ ความมีนัยสำคัญ .01

บุศศักดิ์ เอกเพชร (2533) ได้รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการวิจัยในสหวิทยาลัย ที่คณะ พบว่าความเห็นที่อาจารย์ส่วนใหญ่ทำวิจัยก็เพื่อประ โยชน์ในการสอนและการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ส่วนความเห็นที่อาจารย์ไม่ทำวิจัยเนื่องจากขาดความรู้ ประสบการณ์ และ ไม่มีเวลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการศึกษาในลักษณะของการวิจัยเชิงบรรยาย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ปฏิบัติงานในคณะ 6 คณะ ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ปฏิบัติงานในคณะทั้ง 6 คณะ ซึ่งได้จากการสุ่มแบบบังกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 152 คน โดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

ลำดับที่	คณะ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ครุศาสตร์	53	32
2	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	64	39
3	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	62	37
4	วิทยาการจัดการ	36	22
5	เทคโนโลยีการเกษตร	21	13
6	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	14	9
	รวม	250	152

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด โดยแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง เพศ คณะที่สังกัด ตำแหน่งทางวิชาการ อายุ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ลักษณะของแบบสอบถาม จะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัญหาการบริหารงานวิชาการในด้านต่าง ๆ 6 ด้านคือ

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านเอกสารตำรา
6. ด้านการวิจัย

แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 36 ข้อ โดยกำหนดระดับของปัญหา การบริหารงานวิชาการในด้านต่าง ๆ เป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการในสถาบันจากปัญหาในตอนที่ 1 ในงานด้านเดียวกัน โดยการจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา 3 ลำดับ ดังนี้

1	หมายถึง	ข้อเสนอแนะมีความสำคัญลำดับที่ 1
2	หมายถึง	ข้อเสนอแนะมีความสำคัญลำดับที่ 2
3	หมายถึง	ข้อเสนอแนะมีความสำคัญลำดับที่ 3

ว
๒๗๕.1
๒๕๖๔
๑.1

146852

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ
2. เขียนข้อความ ข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ สร้างเป็นแบบสอบถามฉบับร่าง
3. เพื่อให้แบบสอบถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสมบูรณ์ถูกต้อง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่าง ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) รวมทั้งความเหมาะสมทั้งด้านการใช้ภาษาและถ้อยคำ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์นงคราญ กาญจนประเสริฐ ผู้อำนวยการสำนักวิจัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมพต ขำวีระ ผู้อำนวยการสำนักวางแผนและพัฒนา
3. อาจารย์ฤดี อรุณรัตนานนท์ ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคั้งแนะน้าของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือแนะนำตัวเอง
2. นำแบบสอบถามส่งให้อาจารย์ในคณะทุกคณะตอบ โดยขอความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปประจำคณะเป็นผู้รวบรวม
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากเจ้าหน้าที่ประจำคณะ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows 7.5 วิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเกี่ยวกับงาน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือ เอกสาร
ตำรา และด้านการวิจัย เสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ที่
ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เสนอผลการวิเคราะห์เป็นคำร้อยละเรียงตามลำดับความ
สำคัญของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

การแปลความหมายของข้อมูลแบ่งเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 หาค่าความถี่ของข้อมูล (Frequency)

5.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.3 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

5.1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง

5.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดย

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance
หรือ ANOVA) โดยใช้สูตรดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F คือ ค่าการแจกแจงของ F-distribution
 MS_b คือ ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w คือ ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

5.2.2 ในกรณีที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทดสอบ ตามข้อ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของทูกี (Tukey) จากสูตร

$$HSD = q_{\alpha(k, N-k)} \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$$

เมื่อ

$q_{\alpha(k, N-k)}$

คือ ค่า q จากตารางสตีวเคน ไทซ์ เรนจ์ (Studentized Range) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ α ชั้นความสำคัญเป็นอิสระ k และ $N-k$

MS_w

คือ ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่มหรือความคลาดเคลื่อน

N

คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

n

คือ ขนาดของตัวอย่างในแต่ละกลุ่มทดลอง

k

คือ จำนวนกลุ่มทดลอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Rajabhat University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอตามลำดับ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเกี่ยวกับงาน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านเอกสารตำรา และด้านการวิจัย เสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เสนอผลการวิเคราะห์เป็นคำร้อยละเรียงตามลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเสนอตารางแจกแจงความถี่ และร้อยละ ดังตาราง

ตาราง 2 แสดงสถานภาพของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	55	40.7
หญิง	80	59.3
รวม	135	100.00

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
2. คณะที่สังกัด		
คณะครุศาสตร์	31	23.0
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	38	28.1
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	35	25.9
คณะวิทยาการจัดการ	14	10.4
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	13	9.6
โครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	4	3.0
รวม	135	100.00
3. ตำแหน่งทางวิชาการ		
รองศาสตราจารย์	9	6.7
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	37	27.4
อาจารย์	89	65.9
รวม	135	100.00
4. สถานภาพการเป็นอาจารย์		
ข้าราชการ	118	87.4
อัตราจ้าง	17	12.6
รวม	135	100.00
5. อายุ		
20 – 30 ปี	36	26.7
31 – 40 ปี	24	17.8
41 – 50 ปี	24	17.8
51 – 60 ปี	51	37.8
รวม	135	100.00
6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถาบัน		
ต่ำกว่า 10 ปี	58	343.0
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	77	57.0
รวม	135	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2 จากจำนวนอาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่ส่งแบบสอบถามคืนทั้งสิ้นจำนวน 135 คน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.81 ที่ส่งแบบสอบถามกลับคืน พบว่า

1. เพศ อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 และที่เหลือจำนวน จำนวน 55 คน เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40.7

2. คณะที่สังกัด อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่ตอบแบบสอบถาม สังกัดในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาสังกัดในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 คณะครุศาสตร์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 23 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ตามลำดับ และสังกัดในโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่ตอบแบบสอบถาม ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 และยังไม่มียตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9

4. สถานภาพความเป็นอาจารย์ อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพเป็นข้าราชการ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 87.4 และมีสถานภาพเป็นอาจารย์อัตราจ้าง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6

5. อายุ อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 51 – 60 ปี มากที่สุดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และ 31 – 40 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถาบัน อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ
พิบูลสงครามเกี่ยวกับงานวิชาการ 6 ด้าน**

ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเกี่ยวกับงานวิชาการ 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือเอกสารตำรา และด้านการวิจัย

**ตาราง 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับงานทั้ง 6 ด้าน ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม**

ด้าน	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับของปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.68	0.71	มาก
2	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.64	0.73	มาก
3	ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.16	0.71	ปานกลาง
4	ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.73	0.69	มาก
5	ด้านหนังสือ เอกสาร ตำรา	3.80	0.81	มาก
6	ด้านการวิจัย	3.78	0.70	มาก
	รวม	3.63	0.73	มาก

จากตาราง 2 จะเห็นอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ซึ่งด้านที่อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า มีปัญหามาก ได้แก่ด้าน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือเอกสารตำรา และด้านการวิจัย

มีเพียงด้านเดียวคือด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ที่อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า

ปัญหาด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก	$\bar{X} = 3.68$
ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก	$\bar{X} = 3.64$
ปัญหาด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก	$\bar{X} = 3.16$
ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนของอาจารย์	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก	$\bar{X} = 3.73$
ปัญหาด้านหนังสือ เอกสาร ตำรา	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก	$\bar{X} = 3.80$
ปัญหาด้านการวิจัย	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก	$\bar{X} = 3.68$

ตาราง 4 ปัญหการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ข้อ	ปัญหการบริหารงานวิชาการ	ระดับของปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	1.. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้			
1.	ปัญหาการจัดประชุมวางแผนร่วมกันเพื่อทำความเข้าใจในหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.88	0.98	มาก
2	ปัญหาไม่มีการบูรณาการหลักสูตรให้ผู้เรียนมีความรู้อย่างสมบูรณ์	3.85	0.95	มาก
3	ความไม่เข้าใจในจุดมุ่งหมายและ โครงสร้างของหลักสูตร	3.41	0.97	ปานกลาง
4	ปัญหาการจัดหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น	3.77	0.99	มาก
5	ปัญหาการขาดเอกสารประกอบหลักสูตรของผู้สอน	3.43	1.11	ปานกลาง
6	การจัดให้มีคณะกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.72	1.08	มาก
	รวม	3.64	0.73	มาก

จากตาราง 4 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่าปัญหการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.68$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า

ปัญหาการจัดประชุมวางแผนร่วมกันเพื่อทำความเข้าใจหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$)

ปัญหาไม่มีการบูรณาการหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้อย่างสมบูรณ์ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

ปัญหาความไม่เข้าใจในจุดมุ่งหมายและ โครงสร้างของหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$)

ปัญหาการจัดหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่นมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$)

ปัญหาการขาดเอกสารประกอบหลักสูตรของผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$)

การจัดให้มีคณะกรรมการประเมินการใช้หลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

ตาราง 5 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับของปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.	ปัญหาการจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงตามนัดของอาจารย์แต่ละคน	3.12	1.06	ปานกลาง
2.	การขาดแคลนอาจารย์ในบางสาขาวิชา	3.69	0.93	มาก
3.	ปัญหาการจัดตารางสอนให้เหมาะสมกับผู้สอน	3.38	1.03	ปานกลาง
4.	ห้องเรียนและอาคารที่ใช้ในการจัดชั้นเรียนมีไม่เพียงพอ	3.66	1.16	มาก
5.	ปัญหาการส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรูของผู้เรียน เช่น โปรแกรมช่วยสอน CAI	4.02	0.95	มาก
6.	ปัญหาการส่งเสริมเทคนิควิธีสอนที่ทันสมัยในกิจกรรมการสอนแก่อาจารย์ผู้สอน	3.95	0.99	มาก
	รวม	3.64	0.73	มาก

จากตาราง 5 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.64$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า

ปัญหาการจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงตามนัดของอาจารย์แต่ละคน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$)

ปัญหาด้านการขาดแคลนอาจารย์ในบางสาขา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

ปัญหาการจัดตารางสอนให้เหมาะสมกับผู้สอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

ปัญหาการห้องเรียนและอาคารที่ใช้ในการจัดชั้นเรียนมีไม่เพียงพอมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

ปัญหาการส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น โปรแกรมช่วยสอน CAI มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

ปัญหาการส่งเสริมเทคนิควิธีสอนที่ทันสมัยในกิจกรรมการสอนแก่อาจารย์ผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$)

ตาราง 6 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับของปัญหา		
		X	S.D.	ความหมาย
	3.. ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ			
1.	อาจารย์ไปมีเทคนิคศึกษาฝึกงานมีไม่เพียงพอ	2.94	0.97	ปานกลาง
2	การให้ความร่วมมือของหน่วยงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.02	0.98	ปานกลาง
3	ปัญหาความเหมาะสมในการใช้เครื่องมือสำหรับการประเมินผลนักศึกษาที่ฝึกงาน	3.20	0.97	ปานกลาง
4	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้นักศึกษานำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงให้ได้ผล	3.31	0.91	ปานกลาง
5	สถานที่ฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	3.25	1.18	ปานกลาง
6	การให้คำแนะนำแก่นักศึกษาที่ฝึกงานเพื่อปรับปรุงการฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.24	0.97	ปานกลาง
	รวม	3.16	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 5 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า

การจัดอาจารย์ไปนิเทศนักศึกษาฝึกงานมีไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
(\bar{X} = 2.94)

การให้ความร่วมมือของหน่วยงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
(\bar{X} = 3.02)

ปัญหาความเหมาะสมในการใช้เครื่องมือสำหรับการประเมินผลนักศึกษาที่ฝึกงาน มี
ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.20)

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้นักศึกษานำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้ได้ผล
มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.31)

สถานที่ฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีปัญหาอยู่
ในระดับ ปานกลาง (\bar{X} = 3.25)

การให้คำแนะนำแก่นักศึกษาที่ฝึกงานเพื่อปรับปรุงการฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.24)

ตาราง 7 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านสื่อการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับของปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน				
1.	สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ	3.77	0.99	มาก
2.	ปัญหาการจัดการเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน	3.63	0.93	มาก
3.	อาจารย์เลือกใช้สื่อการสอนไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.18	0.92	ปานกลาง
4.	ปัญหาการแนะนำอาจารย์ให้ใช้สื่อการสอนได้ถูกต้อง	3.42	0.97	ปานกลาง
5.	ขาดบุคลากรหรือหน่วยงานในการให้บริการจัดทำสื่อการเรียนการสอน	4.11	0.97	มาก
6.	การขาดงบประมาณเพื่อซื้อสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยมาใช้อย่างต่อเนื่อง	4.30	0.85	มาก
	รวม	3.73	0.69	มาก

จากตาราง 7 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า
 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านสื่อการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.73$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความ
 เห็นว่า

สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.77$)

ปัญหาการจัดการเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$)

อาจารย์เลือกใช้สื่อการสอนไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$)

ปัญหาการแนะนำอาจารย์ให้ใช้สื่อการสอนได้ถูกต้อง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 3.42$)

ปัญหาการขาดบุคลากรหรือหน่วยงานในการให้บริการจัดทำสื่อการเรียนการสอน มี
 ปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$)

การขาดงบประมาณเพื่อซื้อสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยมาใช้อย่างต่อเนื่อง มีปัญหาอยู่
 ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$)

ตาราง 8 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหนังสือ / เอกสารตำราของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ
 พิบูลสงคราม

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับของปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1.	5. ด้านหนังสือ / เอกสารตำรา ปัญหาความเพียงพอของหนังสือในห้องสมุด	4.00	0.98	มาก
2.	การจัดอาจารย์ให้มีส่วนร่วมในการจัดหนังสือใหม่ ๆ เข้า ห้องสมุด	3.45	1.04	ปานกลาง
3.	ความทันสมัยของหนังสือ/ เอกสารตำราประกอบการสอน	3.82	1.02	มาก
4.	ขาดการส่งเสริมให้อาจารย์เขียนเอกสาร ตำราประกอบ การสอน	3.85	1.08	มาก
5.	ขาดการจัดฝึกอบรมเทคนิคการเขียนตำราสำหรับอาจารย์	3.85	1.03	มาก
6.	การผลิตตำราไม่เพียงพอกับรายวิชาที่เปิดสอน	3.80	1.04	มาก
	รวม	3.80	0.81	มาก

จากตาราง 8 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า
 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหนังสือ เอกสาร คำรา ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูล
 สงคราม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.80$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความ
 เห็นว่า

ปัญหาความเพียงพอของหนังสือในหอสมุด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)

ปัญหาการจัดอาจารย์ให้มีส่วนร่วมในการจัดหนังสือใหม่ ๆ เข้าห้องสมุด มีปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

ความทันสมัยของหนังสือ เอกสารคำราประกอบการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 ($\bar{X} = 3.82$)

ขาดการส่งเสริมให้อาจารย์เขียนเอกสาร คำราประกอบการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 ($\bar{X} = 3.85$)

ขาดการจัดฝึกอบรมเทคนิคการเขียนคำราสำหรับอาจารย์ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 ($\bar{X} = 3.85$)

การผลิตคำราไม่เพียงพอกับรายวิชาที่เปิดสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$)

ตาราง 9 ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ข้อ	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับของปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
6. ด้านการวิจัย				
1	สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งค้นคว้าและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำวิจัย	3.85	1.02	มาก
2	งบประมาณในการสนับสนุนด้านการทำวิจัยไม่เพียงพอ	3.80	1.08	มาก
3	ปัญหาการนำผลการวิจัยมาพัฒนาการบริหารงานวิชาการ	3.89	0.91	มาก
4	การให้ความสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บังคับบัญชา	3.57	1.07	มาก
5	อาจารย์ขาดความรู้และประสบการณ์ในการวิจัย	3.54	0.97	มาก
6	อาจารย์ไม่มีเวลาที่จะทำการวิจัย เนื่องจากมีภาระงานด้านการสอนและการบริหารมากเกินไป	4.02	0.91	มาก
รวม		3.78	0.70	มาก

จากตาราง 9 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า
ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.73$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความ
เห็นว่า

สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งค้นคว้าและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำวิจัย มีปัญหาอยู่
ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

งบประมาณในการสนับสนุนด้านการทำวิจัยไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.80$)

ปัญหาการนำผลการวิจัยมาพัฒนาการบริหารงานวิชาการ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.80$)

การให้ความสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บริหารมีปัญหามาก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.89$)

อาจารย์ขาดความรู้และประสบการณ์ในการวิจัย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$)

อาจารย์ไม่มีเวลาที่จะทำการวิจัย เนื่องจากมีภาระงานด้านการสอนและการบริหารมาก
เกินไป มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูล
สงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด

3.1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชา
การของอาจารย์สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่สังกัดในคณะต่างกัน

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์
ที่สังกัดคณะต่างกัน

คณะ	\bar{X}	S.D.
ครุศาสตร์	2.77	.38
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	3.13	.49
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.93	.47
วิทยาการจัดการ	3.01	.43
เทคโนโลยีการเกษตร	3.25	.45
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.84	.33
รวม	3.00	.47

จากตาราง 10 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์
สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะ
วิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน และต่าง
กันเล็กน้อยในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาการบริหารงานวิชาการโดย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance หรือ ANOVA)

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์
ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่สังกัดคณะต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P > F
ระหว่างกลุ่ม	5	3.47	.69	3.35	0.007**
ภายในกลุ่ม	129	26.74	.20		
รวม	134	30.22			

จากตาราง 11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่สังกัดคณะต่างกันทั้ง 6 คณะ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยวิธีของทูกี (Tukey)

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยของปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกัน

คณะ	ครุศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	มนุษย ศาสตร์และ สังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	เทคโนโลยี การเกษตรฯ	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
ครุศาสตร์	-	.357*	.159	.243	.482*	.073
วิทยาศาสตร์ฯ	-	-	.198	.114	.124	.284
มนุษยศาสตร์ฯ	-	-	-	.084	.323	.086
วิทยาการจัดการ	-	-	-	-	.238	.170
เทคโนโลยีเกษตรฯ	-	-	-	-	-	.409
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-

P < .01

จากตาราง 12 แสดงว่า อาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ และอาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบัน ราชภัฏพิบูลสงคราม

4.1 ปัญหาการบริหารงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา
การบริหารงานวิชาการ เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้

4.1.1 ลำดับที่หนึ่ง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 37.0 เสนอแนะให้มีการพัฒนา
หลักสูตร

4.1.2 ลำดับที่สอง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 31.9 เสนอแนะให้ส่งตัวแทนเข้า
ร่วมการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

4.1.3 ลำดับที่สาม อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 27.4 เสนอให้พัฒนาระบบ
บริหารหลักสูตร

4.2 ปัญหาการบริหารงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา
การบริหารงานวิชาการ เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้

4.2.1 ลำดับที่หนึ่ง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 37.8 เสนอแนะให้ใช้เทคนิค
วิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา

4.2.2 ลำดับที่สอง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 28.9 เสนอแนะให้จัดกระบวนการ
พัฒนาทักษะในการสอนของอาจารย์ให้สามารถดำเนินการสอนตามหลักการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็น
สำคัญ

4.2.3 ลำดับที่สาม อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 26.7 เสนอแนะให้จัดอาจารย์เข้า
สอนตรงกับวิชาที่ถนัด

4.3 ปัญหาการบริหารงานด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา
การบริหารงานวิชาการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหา
ได้ ดังนี้

3.1.1 ลำดับที่หนึ่ง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 35.6 เสนอแนะให้จัดประสบ
การณวิชาชีพให้เป็นกิจกรรมหลายรูปแบบและหลายทางเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้กว้างและเข้าใจ
งานเท่าที่ผู้เริ่มงานจะมี

3.1.2 ลำดับที่สอง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 25.2 เสนอแนะให้พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการและห้องปฏิบัติการวิชาชีพ

3.1.3 ลำดับที่สาม อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 25.9 เสนอแนะให้สถาบันร่วมกับหน่วยงานอันเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

4. ปัญหาการบริหารงานด้านสื่อการเรียนการสอน

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการเรียนการสอนเรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้

4.1.1 ลำดับที่หนึ่ง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 40.7 เสนอแนะให้จัดหาสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้สอน

4.1.2 ลำดับที่สอง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 33.3 เสนอแนะให้ จัดฝ่ายบริการที่ผลิตสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้สอน

4.1.3 ลำดับที่สาม อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 26.7 เสนอแนะให้จัดอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและเทคนิคในการผลิตและใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน

5. ปัญหาการบริหารงานด้าน ด้านเอกสารตำรา

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านเอกสารตำราเรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้

5.1.1 ลำดับที่หนึ่ง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 36.3 เสนอแนะให้จัดหาหนังสือ ตำราเรียน หนังสืออ่านประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ให้เพียงพอแก่นักศึกษา

5.1.2 ลำดับที่สอง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 21.5 เสนอแนะให้จัดสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณเพื่อบริการความสะดวกในการทำเอกสารตำราประกอบการสอน

5.1.3 ลำดับที่สาม อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 28.1 เสนอแนะให้จัดงบประมาณให้หอสมุดสถาบันอย่างเพียงพอ รวมไปถึงการพัฒนาของสถาบัน

6. ปัญหาการบริหารงานด้านการวิจัย

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัย เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้

6.1.1 ลำดับที่หนึ่ง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 28.9 เสนอแนะให้จัดหาแหล่งทุนการวิจัยให้มากขึ้นกว่าเดิม

6.1.2 ลำดับที่สอง อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 30.4 เสนอแนะจัดสถานที่และ
เครื่องมือเครื่องใช้เพื่อบริการความสะดวกในการทำงานวิจัย

6.1.3 ลำดับที่สาม อาจารย์ในสถาบันร้อยละ 24.4 เสนอแนะให้จัดอบรมให้
ความรู้ ด้านการวิจัยแก่อาจารย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษา ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือ เอกสารตำรา และ ด้านการวิจัย และ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด ทั้ง 6 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

2. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามถามอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2544 จากกลุ่มประชากร 250 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด โดยแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง เพศ คณะที่สังกัด ตำแหน่งทางวิชาการ อายุ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัญหาการบริหารงานวิชาการในด้านต่าง ๆ 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านเอกสารตำรา และด้านการวิจัย แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 36 ข้อ โดยกำหนดระดับของปัญหาการบริหารงานวิชาการในด้านต่าง ๆ เป็น 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการในสถาบันจากปัญหาในตอนที่ 1 ในงานด้านเดียวกัน โดยการจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา 3 ลำดับ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือแนะนำตัวเอง แล้วนำแบบสอบถามส่งให้อาจารย์ในคณะทุกคณะตอบ โดยขอความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปประจำคณะเป็นผู้รวบรวม เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากเจ้าหน้าที่ประจำคณะ ซึ่งปรากฏว่าจากแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 152 ชุด ได้รับกลับคืนมาจำนวน 135 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.8 ของแบบสอบถามที่จัดส่งไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows 7.5 วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ทฤษฎี 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเกี่ยวกับงาน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือ เอกสาร ตำรา และด้านการวิจัย เสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ทฤษฎี 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำแนกตามคณะที่สังกัด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละเรียงตามลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยส่วนรวม ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในสถาบัน ราชภัฏพิบูลสงครามอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือ เอกสารตำรา และด้านการวิจัย มีปัญหาในระดับมาก มีเพียงด้านเดียวคือด้านการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ ที่อาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับ ปานกลาง

4.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูล สงคราม ที่สังกัดคณะในต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 อาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ และอาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ กับ อาจารย์ที่สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ อาจารย์ที่สังกัดคณะครุ ศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถาบันราชภัฏพิบูล สงคราม มีข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ ดังนี้

4.4.1 ปัญหาการบริหารงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอ
แนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้
ลำดับที่หนึ่ง เสนอแนะให้มีการพัฒนาหลักสูตร ลำดับที่สอง เสนอแนะให้ส่งตัวแทนเข้าร่วมการ
จัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ลำดับที่สาม เสนอให้พัฒนาระบบบริหารหลักสูตร

4.4.2 ปัญหาการบริหารงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะ
ในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้
ลำดับที่หนึ่ง เสนอแนะให้ใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา ลำดับที่สอง
เสนอแนะให้จัดกระบวนการพัฒนาทักษะในการสอนของอาจารย์ให้สามารถดำเนินการสอนตาม
หลักการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เสนอแนะให้จัดอาจารย์เข้าสอนตรงกับวิชาที่ถนัด

4.4.3 ปัญหาการบริหารงานด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง เสนอแนะให้จัดประสบการณ์วิชาชีพให้เป็นกิจกรรมหลายรูปแบบและหลายทางเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้กว้างและเข้าใจงานเท่าที่ผู้เริ่มงานจะมี ลำดับที่สอง เสนอแนะให้พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการและห้องปฏิบัติการวิชาชีพ ลำดับที่สาม เสนอแนะให้สถาบันร่วมกับหน่วยงานอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

4.4.4 ปัญหาการบริหารงานด้านสื่อการเรียนการสอน

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการการเรียนการสอนเรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง เสนอแนะให้จัดหาสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้สอน ลำดับที่สอง เสนอแนะให้ จัดฝ่ายบริการที่ผลิตสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้สอน ลำดับที่สาม เสนอแนะให้จัดอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและเทคนิค ในการผลิตและใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน

4.4.5 ปัญหาการบริหารงานด้าน ด้านเอกสารตำรา

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านเอกสารตำราเรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง เสนอแนะให้จัดหาหนังสือ ตำราเรียน หนังสืออ่านประกอบการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ให้เพียงพอแก่นักศึกษา ลำดับที่สอง เสนอแนะให้จัดสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณเพื่อบริการความสะดวกในการทำงานเอกสารตำราประกอบการสอน ลำดับที่สาม เสนอแนะให้จัดงบประมาณให้หอสมุดสถาบันอย่างเพียงพอ ร่วมไปกับการพัฒนาของสถาบัน

4.4.6 ปัญหาการบริหารงานด้านการวิจัย

อาจารย์ส่วนใหญ่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัย เรียงลำดับตามความสำคัญในการแก้ปัญหาได้ ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง เสนอแนะให้จัดหาแหล่งทุนการวิจัยให้มากขึ้นกว่าเดิม ลำดับที่สอง เสนอแนะจัดสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อบริการความสะดวกในการทำงานวิจัย ลำดับที่สาม เสนอแนะให้จัดอบรม ให้ความรู้ ด้านการวิจัยแก่อาจารย์

5 การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาและวิจัยปัญหาการบริหารงานวิชาการของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหนังสือเอกสาร din และด้านการวิจัย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่จะอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากปัญหาการจัดกลุ่มวิชาเรียนเพื่อเน้นการเรียนการสอนวิชาเฉพาะมากกว่าวิชาพื้นฐานทั่วไป จากผลการวิจัยของอรอนงค์ อิงคะสุวรรณชัย (2530) พบว่า การใช้หลักสูตรเพื่อการสื่อสารและการโฆษณาในระดับอนุปริญญา พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครูมีปัญหาทุกด้านของการใช้หลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

5.1.1 ปัญหาการขาดเอกสารประกอบหลักสูตรของผู้สอน ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5.1.2 ปัญหาการกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนใช้แผนการสอนที่กำหนด ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับ พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ (2544 : 98) ที่ได้ทำการวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ และจัดทำรายงานการปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้สรุปเป็นกลยุทธ์ เกี่ยวกับหลักสูตร คือ การจัดหลักสูตรให้เป็นแบบบูรณาการ ได้แก่นักเรียนที่พัฒนาเป็นชุดวิชา (Module) มีความยืดหยุ่นและเป็นแบบกว้าง และมีความหลากหลาย เช่น การเพิ่มการจัดหลักสูตรนานาชาติ เน้นในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรในด้านปรับปรุงคุณภาพและมีความทันสมัย พัฒนาหลักสูตรให้ส่งเสริมการเรียนแบบบูรณาการ การประสานชีวิตจริง และการเตรียมการทำงานจากประสบการณ์ตรง และพบปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีด้านหลักสูตร พบว่า ยังไม่มีการบูรณาการหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สมบูรณ์ ในสาขาวิชาที่เรียนแต่สอนให้ผู้เรียนเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา หลักสูตรการเรียนการสอนลอกเลียนมาจากตะวันตกมากเกินไป วิชาที่มีลักษณะเป็นวิชาเดี่ยว มักเน้นความเป็นวิชาการเฉพาะสาขาวิชานั้น มากกว่าจะเน้นลักษณะบูรณาการตามเป้าหมายวิชาพื้นฐานอย่างแท้จริง

5.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถาบันกำลังอยู่ในระยะพัฒนาทางด้านองค์กร หลักสูตรงานทางวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาเรียงลำดับตามความสำคัญ ดังนี้ ปัญหาการส่ง

เสริมให้มีการการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ปัญหาการส่งเสริมเทคนิควิธีสอนที่ทันสมัยในกิจกรรมการสอนแก่อาจารย์ ซึ่งพันธ์ศักดิ์ พลสารมัย (2544 : 98) ได้ทำการวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ และจัดทำรายงานการปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้สรุปเป็นกลยุทธ์ เกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน คือ ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่ลดการบรรยายเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน มีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติเนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีที่เน้นการเรียนแบบมุ่งให้เกิดความคิดวิเคราะห์ วิจรณญาณ และทักษะในการของของอาจารย์ให้สามารถดำเนินการสอนตามหลักการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิไล ตั้งจิตสมคิด (2532) ซึ่งทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาบรรณการศึกษารเรียนการสอนในสหวิทยาลัยทวารวดี พบว่าอาจารย์สอนต้องการให้มีการจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ ปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ในบางสาขา ซึ่งพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะว่าสถาบันกำลังขยายโปรแกรมวิชาเรียนให้มากขึ้นตามความต้องการของผู้เรียน จึงทำให้มีปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ในบางสาขา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณะกรรมการการศึกษแห่งชาติ (2531) ซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนสาขาวิชาการอื่น ๆ ของวิทยาลัยครุตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอน พบว่ายังขาดแคลนอาจารย์สอนวิชาชีพเฉพาะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิทยาลัยครุได้ทำการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาอื่น ๆ นอกจากสาขาวิชาการศึกษา ทำให้อาจารย์ประจำในสาขาวิชาอื่น ๆ มีไม่เพียงพอ ต้องทำการคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติตรงกับงานและตรงกับผู้ร่วมงาน เข้ามาทำงานเพิ่มขึ้น และ สวัสดิศรี คงนิล และคนอื่น ๆ (2530) พบว่า การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรจัดให้มีการทำแผนการสอนไว้เป็นแนวทางในการสอน เพราะมีปัญหากับอาจารย์ประจำวิชาที่สอนมาก

5.3 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่พบว่ามีปัญหามากที่สุดได้แก่ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้นักศึกษานำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติจริงให้ได้ผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสดียร ชูระชัย (2532) ซึ่งทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแนวใหม่ในทัศนะของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์ที่เลี้ยงและนักศึกษาวิทยาลัยครูอุบลราชธานี พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ากรณีที่นักศึกษาไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้ ปัญหาสถานที่ฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีไม่เพียงพอกับ

จำนวนนักศึกษา ปัญหาการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาที่ฝึกงานเพื่อปรับปรุงการฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามลำดับ

5.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนมีจำนวนมาก แต่สื่อการสอนมีจำนวนน้อย จึงทำให้มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่ง คาราวดี สุกมลสตัน (2532 : 24) ให้ข้อคิดว่าการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาหรือสื่อการเรียนการสอนของไทยในภาพรวมว่ามีการใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยทุกอย่าง แต่มีปัญหาอยู่ในระดับมากเพราะว่าการทำงานขาดเป้าหมาย ขาดการวางแผน และขาดการนำประโยชน์จากเทคโนโลยีมาใช้ให้ได้ผลอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังให้ข้อคิดอีกว่าควรที่จะจัดศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้คอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ ในการจัดให้มีแหล่งความรู้ทางการสอน การจัดหลักสูตรและจัดชุดสำเร็จรูป พร้อมทั้งให้คำปรึกษาวิเคราะห์และวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่ง พันธุ์ศักดิ์ พลสารมย์ (2544 : 98) ได้ทำการวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ และจัดทำรายงานการปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้สรุปเป็นกลยุทธ์ เกี่ยวกับการใช้สื่อคือ ต้องมีการส่งเสริมการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น ได้แก่ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต การจัดการสอนกึ่งมหาวิทยาลัยเสมือนจริง (Cyber University/Home University) จัดให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายแก่ผู้เรียนตามความสนใจ และความถนัดทั้งในระบบ นอก ระบบ และตามอัตราค่า จึงเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5.5 ด้านหนังสือ เอกสารตำรา อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถาบันมีการจัดต้องรับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้นักศึกษามีความจำเป็นในการใช้หนังสือเอกสารตำรามากขึ้นตามไปด้วย ข้อที่พบว่ามีปัญหามากที่สุดได้แก่ ปัญหาความเพียงพอของหนังสือในห้องสมุด ซึ่ง พันธุ์ศักดิ์ พลสารมย์ (2544 : 98) ได้ทำการวิจัยเอกสาร วิเคราะห์ และจัดทำรายงานการปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้สรุปปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ด้านตำรา วัสดุ อุปกรณ์พบปัญหา ห้องสมุดไม่ทันสมัย ไม่สามารถที่จะเป็นคลังแห่งความรู้ที่เพียงพอที่คณาจารย์จะหาความรู้เพิ่มได้ ตำราอันเป็นสื่อการสอนหลักในปัจจุบัน จำนวนมากมีคุณภาพต่ำ ขาดวัสดุการฝึก อุปกรณ์การศึกษาที่เหมาะสมจำเป็นและทันสมัย

5.6 ด้านการวิจัย อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ อาจารย์ไม่มีเวลาที่จะทำการวิจัยเนื่องจากมีภาระงานด้านการสอนและการบริหารงานมากเกินไป การนำผลการวิจัยมาพัฒนาการบริหารงานวิชาการ การขาดสิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งศึกษาค้นคว้าและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำวิจัยงบประมาณในการสนับสนุนด้านการวิจัยไม่เพียงพอ การให้ความสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บังคับบัญชา และอาจารย์ขาดความรู้และประสบการณ์ในการวิจัย คามลำดับ

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

6.1.1 ควรจะทำการวิจัยปัญหาการบริหารงานด้านอื่น ๆ นอกจากงานวิชาการ เช่น งานบริหารฯ งานกิจการนักศึกษา งานอาคารสถานที่ งานแผนงาน เป็นต้น เพื่อให้ผู้บริหารจะได้นำข้อคิดเห็นของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานด้านอื่น ๆ ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงาน

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน

6.2.1 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเอกสาร ตำรา ในแต่ละสาขาวิชาที่เปิดสอนให้มีเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ และทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ

6.2.2 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์ผลิต และบริการสื่อการสอน

6.2.3 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดอุปกรณ์การสอนที่สมบูรณ์ประจำทุกห้องเรียน

บรรณานุกรม

- ชูศักดิ์ เอกเพชร. รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพการวิจัยในสหวิทยาลัยทักษิณ. สุราษฎร์ธานี :
วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี , 2533.
- คาราวดี สุกมลรัตน์. “แง่คิดบางประการเกี่ยวกับฝึกหัดครู “ ใน บทความย่อยบทความจากวารสารการ
ศึกษาปี 2528 – 2531. หน้า 22 – 23.
- บันลือ พฤกษ์วัน. การประเมินศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519
----- . หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. รายงานการวิจัยการศึกษาปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาวิทยาลัยครู. บุรีรัมย์ : วิทยาลัยครูบุรีรัมย์, 2532.
- ประเสริฐ มาสุปรีดี. รายงานการวิจัย การศึกษาบทบาทของหอสมุดต่อการศึกษาของนักศึกษา
สหวิทยาลัยศรีอยุธยา. จันทบุรี : วิทยาลัยครูรำไพพรรณี, 2531.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์. “ การจัดระบบงานวิชาการ, “ ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ
ศึกษาศาสตร์ หน่วยที่ 9 – 15. หน้า 155 – 160. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารัต, 2531.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ ฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
- พันศักดิ์ พลสารรัมย์ และ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. “ การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดม
ศึกษา: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี ” ใน มติใหม่ของการปฏิรูปการ
ศึกษาไทย : หัวใจแห่งการพัฒนาชาติ. กรุงเทพฯ ฯ, 2544.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ไพฑูรย์ อิงคสุวรรณ. การประชุมทางวิชาการเรื่อง แนวปฏิบัติในการแสวงหาความเป็นอิสระในการ
บริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยของรัฐ. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมารัตราช , 2532.
- พิศิษฐ์ ศักดิ์ชาวมัช. รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินการสอนหลักสูตรสายวิชาการอื่น ๆ ใน
สหวิทยาลัยอีสานใต้. สุรินทร์ : วิทยาลัยครูสุรินทร์, 2530
- ภัญโญ สาร. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : ค.ส. การพิมพ์, 2533.
- เลิศพร ภาระสกุล. รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิ
ภาพ. กรุงเทพฯ ฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2524.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. รายงานการวิจัยการศึกษาบรรณศาสตร์การเรียนการสอนในสหวิทยาลัยทวารวดี.
ราชบุรี : วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง , 2532.

ศรัณย์ คำริสุข. รายงานวิจัยการวิเคราะห์ปัญหาการศึกษาวิชาการอื่นในวิทยาลัยครูเลย. เลย :
วิทยาลัยครูเลย , 2530.

สมชัย มณีรัตน์. รายงานวิจัยลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยาลัยครูลพบุรี. ลพบุรี : วิทยาลัยครู
เทพสตรี , 2531.

สมบูรณ์ สงวนญาติ. เทคโนโลยีทางการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา. 2534.

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์. รายงานการวิจัยการวิเคราะห์และติดตามผลการใช้หลักสูตรวิทยาลัยครูสาขา
วิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ พุทธศักราช 2531. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา, 2533.

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม . แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549)
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. โรงพิมพ์ตระกูลไทย, 2544.

สะอาดศรี คงนิต และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัย การศึกษาการดำเนินงานของสหวิทยาลัยอีสานใต้.
นครราชสีมา : วิทยาลัยครุนครราชสีมา, 2530.

สันต์ ธรรมบำรุง. “ การเขียนตำรา , “ ใน การเขียนตำราและการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ.

หน้า 19 - 25. ฉะเชิงเทรา : ศูนย์วิจัยและบริการศึกษา วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา, 2530.

สายหยุด จำปาทอง. “ การบริหารหลักสูตรการฝึกหัดครู “ ครุศาสตร์. 15 (4) : 90 – 95 ;

เมษายน – มิถุนายน 2530.

----- . การฝึกหัดครูไทย อดีต ปัจจุบัน และอนาคต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2532.

สุรชาติ สังข์รุ่ง และคนอื่น. รายงานการวิจัยบรรยายทางวิชาการของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือ.
พิษณุโลก : วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม , 2524.

เสถียร ุระชัย. ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแนวใหม่ในทัศนะของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์
ที่เลี้ยง และนักศึกษาวิทยาลัยครูอุบลราชธานี. 2532.

สำนักงานรัฐมนตรี. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่เก้า พ.ศ. 2545 – 2549.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การสภา, 2544.

อรอนงค์ อิงคะสุนิษฐ์. การใช้หลักสูตรการสื่อสารและการโฆษณาในระดับอนุปริญญา พุทธศักราช
2528 ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530

องค์การ อินทร์ทรัพย์. การวางแผนพัฒนาโรงเรียน เล่ม 2. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์ , 2524.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2527.

Beauchamp , George A. Curriculum Theory, Illinois : The Kagg Press, 1975.

Chandra, Arvida. Curriculum Development and Evaluation in Education. New Delhi :
Stering, 1977.

Miller, Van. The Public Administration of American School Systems. New York : The
Macmillan, 1965

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University